

נרות כסח השחקנית גילה אלמגור התכבדה בהדלקת נרות הסדר. לידה: בעלה, יעקב אגמון, הנמצא עתה בין שני תפקידים. על הקיר כרוזה: השתא עבדים לחרות' - בשנה הבאה בני-חורין. הקהל היה ברובו - אך לא כולו - מזוהה כשמאלני.

איש-כסית הענקי. בין השאר סיפר שלפני שנים, כשמשא היה בן 6, הוא היה גבוה ממנו בשלושה ראשים. איצ'ה הציג אותו פעם כבנו, ובו במקום דרש משה ממנו 100 לירות - "אם אתה אבא, אז תשלם!"

כזה גדול! איצ'ה ממבוש. המוכתר של עין-הוד, בעל הקומה הנמוכה, יוצא בנאום-קיסרוג על פולחן הגודל והכוח. לדבריו, דבר גדול אינו יעיל. הוא הוציא מן הכלל את משה

קול שדי (לכל באי הערב חולקו ציפורניים) השמיע את ההגדה המשעשעת, שהוא עמל על חיבורה. בין הוותיקים שבאו לסדר-הפסח המקורי: יצחק ליבני, דני קרוון, גרשון פלוטקין, אייבי נתן, הפרופסור עדה יונת.

הרוח החיה של הערב. המנחה שלו ועורך התוכנית היה עמיקם גורביץ. גם הוא מנאמני-הנאמנים של כסית. כשהוא לבוש במיקסורן לבן אלגנטי ועונד ציפורן אדומה

ניתן לו לבוא רק בתנאי שיתחייב מראש להיות שקט. לכן, במשך כל הערב, כאשר ביקשו ממנו להגיד משהו, מילא את פיו מרק ואמר: "אני בעונש!"

במקום זה שרו את כל שירי המולדת וההגים ואת שירי הפלמ"ח, ואת

אין מנוס מדידי מנוסי, שקרא תיקונים לספר-ההגדה (ראה הסופר שלמה שבא והבימאי שמואל בונים, שלושתם מוותיקי כסית).

ארבע בנות

כנגד ארבע בנות דיברה תורה - אחת חכמה, מנוסה ונאורה, ואחת מירשעת, הצועקת בקול, ואחת תמה, מה שנקרא נאיבית, ואחת בתולה שלא יודעת לשאול.

ובכן, חכמה, מה היא אומרת? בעלי מחזר אחרי חתיכה אחרת? שיהיה לו לבריאות - כי מזמן לזמן כל גבר רוצה קצת להיות פאקומן. אז שיגנוב אפיקומן, וינהל לו רומאן. בתנאי, כמובן, שיהיה חכם ולא ייתפס על חם.

ואחת מירשעת, מה היא אומרת? מה לך יוצא לבלות כל ערב? וכיוון שרוצה להוציאך מן הכלל ושתישאר בבית ותהיה אומלל וכיוון שהיא צועקת באין מנוע - תן לה זפתה, כלומר הקהה את שיניה ביד חזקה ובזרוע נטויה שתפסיק להיות מירשעת ופתייה.

ותמה, מה היא אומרת? אהבתי אותו והוא הבטיח לי שבמהרה יתגרש מאשתו ומאז עברו עשר שנים של ניסוי ואני עוד תמימה. והוא עוד נשוי.

ובתולה שאיננה יודעת לשאול? אתה פתח לה!

דידי מנוסי

ארבעה בנים

כנגד ארבעה בנים דיברה כסית - כולם שאינם יודעים לשאול - אבל חזרו בתשובה

ורבי יהודה הנפסי היה נותן בהם סימנים: אפא"י, פא"י, א"י... (מזה טיפה מן היין למיקרא כל שם); איקה... פופיק... אורי... וזרם אילו ישבו בכסית ושתו - דיינו! אילו חיללו בכסית ולא השתטו - דיינו! אילו השתטו ולא ניבלו פיות - דיינו! אילו ניבלו פיות ולא הדיחו צעירות - דיינו! אילו הדיחו צעירות ולא חיללו בימות - דיינו! אילו חיללו בימות ולא חירפו שופטים - דיינו! אילו חירפו שופטים ולא העלו קטורת - דיינו! אילו העלו קטורת ולא חזרו בתשובה - דיינו! אילו חזרו בתשובה ולא חרצו לשון - דיינו! אילו חרצו לשון ולא הטיפו מוסר - דיינו! אילו הטיפו מוסר ולא ביקשו למול אותנו מחדש - דיינו!

על אחת כמה וכמה רעה כפולה ומכופלת עליהם: ששתו והשתטו; וניבלו פיות והדיחו צעירות; וחיללו בימות וחירפו שופטים; והעלו קטורת וחזרו בתשובה; וחרצו לשון והטיפו מוסר וביקשו למול אותנו מחדש.

קהל: על כל אלה (x 2) שמור נא לי, אלי הטוב, על הדבש ועל העוקץ, על המר והמתוק וגו'.

בחוז רגע לאינעים: צביה ליטמן, אחותו של משה איש-כסית, ראתה שהשחקן הקשיש רפאל קלצ'קין מציץ פנימה. היא מיהרה החוצה כדי להזמינו, אך קלצ'קין סירב. למטה: שמואל קראוס.